

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 948

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 noiembrie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 390 din 4 iunie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38—40 din Legea concurenței nr. 21/1996	2-7	25.786. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Diasporei Creștin Democrat în anul 2018	12
Decizia nr. 522 din 24 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală	7-9	26.162. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Național Agrar în anul 2018	13
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE			
24.506. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Pirat în anul 2018	10	26.621. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Mișcarea Verzilor-Democrați Agrarieni în anul 2018	13
24.930. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Național Țărănesc Maniu Mihalache în anul 2018	10	26.622. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Romilor Democrați — PRD în anul 2018	13
25.021. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Forța Românească în anul 2018	10-11	26.677. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului „Uniunea pentru Codlea” — (UPC) în anul 2018	14
25.269. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Poporului în anul 2018	11	26.678. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Unității Sociale din România în anul 2018	14
25.473. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Agricultorilor din România în anul 2018	11	27.416. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Mândri că Suntem Arădeni în anul 2018	14
25.714. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Forța Națională în anul 2018	11-12	27.423. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Renașterea Românească în anul 2018	15
25.717. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Fapta în anul 2018	12	27.761. — Raport în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Gălățenilor în anul 2018	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 390**

din 4 iunie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38—40
din Legea concurenței nr. 21/1996**

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38—40 din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Kronospan Sebeș — S.A. din Sebeș, județul Alba, în Dosarul nr. 1.143/2/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.238D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 23 mai 2019, cu participarea, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, a domnului avocat Dan Dascălu și a doamnei avocat Violeta Saranciuc, ambii din Baroul București, cu împuterniciri avocațiale depuse la dosar, pentru partea Consiliul Concurenței, a domnului director adjunct Andrei Pufulescu, cu delegație depusă la dosar, precum și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 4 iunie 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 22 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.143/2/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38—40 din Legea concurenței nr. 21/1996**, excepție invocată de Societatea Kronospan Sebeș — S.A. din Sebeș, județul Alba, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva încheierii prin care instanța judecătorească a autorizat desfășurarea unor inspecții inopinate la sediile sociale, precum și în orice alte spații în care își desfășoară activitatea mai multe întreprinderi, printre care și autoarea excepției.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece în sistemul reglementat de art. 38—40 din Legea nr. 21/1996 nu există o cale efectivă de atac împotriva măsurilor de inspecție. Contestația împotriva încheierii de autorizare și cererea de anulare a ordinului de inspecție nu constituie căi deschise de legiuitor în vederea contestării modului de derulare a inspecției, ci căi de atac prin care se pot invoca neregularități existente la momentul emiterii încheierii judecătorești, respectiv a ordinului de inspecție.

5. Este indubitabil faptul că inspecțiile Consiliului Concurenței, similar perchezițiilor, reprezintă ingerințe ale statului cu privire la dreptul societăților la inviolabilitatea domiciliului/sediului, la protecția vieții private și la protecția corespondenței. În acest context, se invocă lipsa unor garanții adecvate și suficiente împotriva modalității efective de derulare a inspecției. Un remediu adecvat trebuie să permită persoanei supuse inspecției să obțină, dacă este cazul, restituirea documentelor luate cu depășirea autorizației judiciare sau garanția ștergerii complete a acestora, când este vorba de date în format electronic. Sunt invocate, în acest sens, exemple din jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu Hotărârea din 25 februarie 1993, pronunțată în Cauza *Mialhe împotriva Franței*, paragraful 28, Hotărârea din 25 februarie 1993, pronunțată în Cauza *Funke împotriva Franței*, paragraful 48, Hotărârea din 16 octombrie 2007, pronunțată în Cauza *Wieser și Bicos Betelligungen GmbH împotriva Austriei*, paragraful 45, Hotărârea din 21 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Ravon împotriva Franței*, Hotărârea din 21 decembrie 2010, pronunțată în Cauza *Compagnie des Gaz de Pétrole Primagaz împotriva Franței*, paragraful 24, Hotărârea din 21 decembrie 2010, pronunțată în Cauza *Canal Plus împotriva Franței*, paragraful 52, Hotărârea din 3 iulie 2012, pronunțată în Cauza *Robathin împotriva Austriei*, paragraful 39, și Hotărârea din 2 aprilie 2015, pronunțată în Cauza *Vinci Construction și Gtm Genie Civil et Services împotriva Franței*, paragraful 70.

6. Se mai susține că prevederile art. 38—40 din Legea nr. 21/1996 nu corespund cerințelor de accesibilitate și previzibilitate a legii, astfel cum acestea au fost conturate în jurisprudența Curții Constituționale. În acest sens arată că ordinul de inspecție emis de Consiliul Concurenței poate fi atacat în fața instanței de contencios administrativ (Curtea de Apel București) în termen de 15 zile de la comunicare, cauza urmând a fi soluționată de instanță de urgență și cu precădere. Încheierea de autorizare poate fi atacată pe calea contestației (instituție juridică *sui generis* creată de Legea concurenței nr. 21/1996, care nu cuprinde însă reglementări specifice în această privință și nici nu face trimitere la vreo altă reglementare în ceea ce privește procedura de soluționare), aceasta urmând a fi soluționată de Înalta Curte de Casație și Justiție. Pentru a ilustra caracterul bizar și lipsa de coerență a reglementării, arată că Legea nr. 21/1996 prevede un termen de formulare a contestației extrem de scurt, de 72 de ore de la comunicare, deși formularea contestației nu suspendă inspecția, iar ordinul de inspecție poate fi atacat în 15 zile, ceea ce naște îndoieli cu privire la urgența formulării unei contestații împotriva încheierii de autorizare. Cu toate acestea, „prevede un termen de formulare a contestației extrem de scurt, de 72 h de la comunicare, deși formularea contestației nu suspendă inspecția și, așa cum am arătat mai sus, ordinul de inspecție poate fi atacat în 15 zile, ceea ce naște îndoieli cu privire la urgența formulării unei contestații împotriva încheierii judiciare”.

7. Pe de altă parte, Legea nr. 21/1996 prevede că inventarele și punerile de sigilii se fac în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală, ceea ce naște întrebarea dacă cererea de autorizare judiciară și, pe cale de consecință, contestația

împotriva încheierii de autorizare, precum și măsurile de ducere la îndeplinire nu ar trebui contestate potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală. Autoarea excepției consideră că reglementarea criticată este lipsită de coerență și vădit deficitară sub aspectul logicii juridice, deoarece lasă loc interpretărilor privind natura reglementării (procedura penală versus procedura civilă), precum și cu privire la procedura de soluționare a litigiilor ce pot lua naștere din aplicarea prevederilor legale. O atare incertitudine este de natură a constitui un veritabil obstacol în calea exercitării efective a dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la apărare.

8. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Acesta invocă deciziile Curții Constituționale nr. 6 din 12 ianuarie 2010 și nr. 432 din 8 iulie 2014.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 38—40 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, care reglementează: puterile de inspecție ale inspectorilor de concurență pentru investigarea încălcării prevederilor legii, ordinul de inspecție și procedura de desfășurare a acesteia — art. 38 și 39 și procedura de soluționare a cererii de autorizare judiciară a inspecției și calea de atac prevăzută de lege împotriva încheierii — art. 40. Aceste dispoziții legale au următorul conținut:

— Art. 38: „(1) Pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi, inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție, cu excepția inspectorilor debutanți, și au următoarele puteri de inspecție:

a) să intre în spațiile, terenurile sau mijloacele de transport pe care întreprinderile ori asociațiile de întreprinderi le dețin legal și/sau își desfășoară activitatea;

b) să examineze orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociațiilor de întreprinderi, indiferent de locul în care sunt depozitate și de suportul fizic sau electronic pe care sunt păstrate;

c) să ceară oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau asociației de întreprinderi explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să consemneze sau să înregistreze răspunsurile acestora;

d) să ridice sau să obțină în orice formă copii ori extrase din orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau din alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi;

e) să sigileze orice amplasament destinat activităților întreprinderii sau asociației de întreprinderi și orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi, pe durata și în măsura necesară inspecției.

(2) Inspectorii de concurență cu puteri de inspecție vor proceda la actele prevăzute la alin. (1) numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea misiunii lor, iar rezultatul acestora va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare și inventariere.

(3) Inspectorii de concurență cu puteri de inspecție pot face inspecții inopinate și pot solicita orice fel de informații sau justificări legate de îndeplinirea misiunii, atât la fața locului, cât și la convocare la sediul Consiliului Concurenței.

(4) Inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței. O copie certificată a acestui ordin și a autorizării judiciare se comunică întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției dispuse cu respectarea dispozițiilor alin. (2). În cazul în care comunicarea nu se poate face fizic reprezentantului legal sau, în lipsa acestuia, oricărui angajat al întreprinderii respective, aceasta se poate efectua și prin telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace care asigură transmiterea textului ordinului și autorizării judiciare, precum și confirmarea expedierii acestuia. În această situație, comunicarea ordinului de inspecție și a documentelor aferente acestuia se socotește îndeplinită la data și ora înscrise pe copia imprimată a confirmării expedierii. În ipoteza în care comunicarea nu se poate face prin niciuna dintre modalitățile prevăzute mai sus, inspectorii de concurență vor proceda la afișarea ordinului de inspecție, a autorizării judiciare și a ordinului de declanșare a investigației la amplasamentul destinat inspecției, întocmind în acest sens un proces-verbal de afișare, în care vor fi indicate data și ora afișării.

(5) Consiliul Concurenței desfășoară inspecții la solicitarea Comisiei Europene sau a unei alte autorități de concurență a unui stat membru, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și ale art. 12 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 139/2004, în baza ordinului de inspecție emis de președintele Consiliului Concurenței. Consiliul Concurenței poate permite persoanelor autorizate de autoritățile de concurență din statele membre să asiste, să coopereze sau să participe alături de inspectorii Consiliului Concurenței desemnați prin ordin conform alin. (4) la inspecțiile desfășurate de Consiliul Concurenței potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.

(6) Ordinul de inspecție va indica obiectul și scopul inspecției, stabilește data la care începe și arată sancțiunile prevăzute la art. 53 și 59, precum și dreptul de a ataca ordinul la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare, prin derogare de la Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere.

(7) La solicitarea Consiliului Concurenței, în ipoteza în care poate exista o opoziție la desfășurarea inspecției, organele de poliție sunt obligate să însoțească și să asigure sprijinul necesar echipelor de inspecție, în exercitarea puterilor de inspecție.

(8) Comunicările dintre întreprinderea sau asociația de întreprinderi investigate și avocatul acesteia, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare al întreprinderii sau asociației de întreprinderi, respectiv după deschiderea procedurii administrative în baza prezentei legi ori anterior deschiderii procedurii administrative, cu condiția ca aceste comunicări să aibă legătură cu obiectul procedurii, nu

pot fi prelevate ori folosite ca probă în cursul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței.

(9) Atunci când întreprinderile nu dovedesc caracterul protejat al unei comunicări, pentru ca aceasta să cadă sub incidența alin. (8), inspectorii de concurență care desfășoară inspecția vor sigila și vor ridica comunicarea în cauză, în dublu exemplar.

(10) Președintele Consiliului Concurenței va decide, de urgență, pe baza probelor și argumentelor prezentate. În condițiile în care președintele Consiliului Concurenței decide să respingă caracterul protejat al comunicării, desigilarea documentului poate avea loc doar după expirarea termenului în care decizia poate fi contestată, potrivit prevederilor alin. (11) sau, în cazul în care decizia este contestată, după ce hotărârea instanței devine definitivă.

(11) Decizia președintelui Consiliului Concurenței cu privire la caracterul protejat al comunicării poate fi atacată în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, prin derogare de la Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere.

(12) Exercițarea puterilor de inspecție se face în conformitate cu regulamentul privind organizarea, funcționarea și procedura Consiliului Concurenței.”;

— Art. 39: „În baza autorizării judiciare date prin încheiere, conform art. 40, inspectorul de concurență poate efectua inspecții, în spațiile prevăzute la art. 38, precum și în orice alte spații, inclusiv domiciliul, terenurile sau mijloacele de transport aparținând conducătorilor, administratorilor, directorilor și altor angajați ai operatorilor economici sau asociațiilor de operatori economici supuși investigației.”;

— Art. 40: „(1) Inspectorii de concurență pot proceda la inspecții, potrivit prevederilor art. 39, doar în baza unui ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței și cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de acesta. O copie certificată a ordinului de inspecție și a autorizației judiciare se comunică obligatoriu persoanei supuse inspecției înainte de începerea acesteia.

(2) Cererea de autorizare se judecă în camera de consiliu, fără citarea părților. Judecătorul se pronunță asupra cererii de autorizare în termen de cel mult 48 de ore de la data înregistrării cererii. Încheierea se motivează și se comunică Consiliului Concurenței în termen de cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(3) În cazul în care inspecția trebuie desfășurată simultan în mai multe spații dintre cele prevăzute la art. 39, Consiliul Concurenței va introduce o singură cerere, instanța pronunțându-se printr-o încheiere în care se vor indica spațiile în care urmează să se desfășoare inspecția.

(4) Cererea de autorizare trebuie să cuprindă toate informațiile de natură să justifice inspecția, iar judecătorul sesizat este ținut să verifice dacă cererea este întemeiată.

(5) Oricare ar fi împrejurările, inspecția se desfășoară între orele 8,00 și 18,00 și trebuie efectuată în prezența persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său. Inspecția poate continua și după ora 18,00 numai cu acordul persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său.

(6) Inventarele și punerile de sigilii se fac conform dispozițiilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Încheierea prevăzută la alin. (1) poate fi atacată cu contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 72 de ore. Pentru Consiliul Concurenței, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor alin. (2). În ceea ce privește persoana

supusă inspecției, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor alin. (1). Contestația nu este suspensivă de executare.

(8) Președintele Curții de Apel București sau judecătorul delegat de acesta are competența să emită autorizația judiciară prevăzută la art. 21 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003.”

14. Curtea observă că dispozițiile legale ale art. 38 din Legea nr. 21/1996 au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 8 iunie 2017. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va analiza dispozițiile criticate în forma anterioară acestei modificări, având în vedere că ele continuă să producă efecte juridice în cauză.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 27 privind inviolabilitatea domiciliului, art. 28 privind secretul corespondenței și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac. Se mai invocă art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 8 privind respectul vieții private și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unora dintre dispozițiile legale atacate, prin prisma unor critici similare.

17. Astfel, prin Decizia nr. 89 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 28 februarie 2006, Decizia nr. 6 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 26 februarie 2010, Decizia nr. 53 din 17 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 27 mai 2015, și Decizia nr. 403 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 741 din 28 august 2018, Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în prevederile art. 38 și 40 din Legea nr. 21/1996, republicată, a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, statuând constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 125 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 13 mai 2016, paragraful 13, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că Legea nr. 21/1996 are drept scop protecția, menținerea și stimularea concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor consumatorilor, iar punerea în aplicare a Legii nr. 21/1996 este de competența Consiliului Concurenței, autoritate națională în domeniul concurenței, având statut de autoritate administrativă autonomă în acest domeniu. Totodată, Curtea a reținut că, în vederea descoperirii și investigării de către Consiliul Concurenței a încălcării prevederilor Legii nr. 21/1996, precum și a prevederilor art. 101 și art. 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în cap. V al Legii nr. 21/1996, art. 32—51, a fost reglementată procedura de examinare preliminară, de investigare și de luare a deciziilor de către această autoritate.

19. În acest context, față de critica autoarei excepției referitoare la lipsa unei căi de atac separate împotriva măsurilor efective de inspecție, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate instituie reguli privind procedura derulată în vederea descoperirii și investigării încălcărilor prevederilor legii. Astfel, inspectorii de concurență desfășoară o activitate de investigație atunci când există indicii privind săvârșirea unor fapte contrare

legii. Dispozițiile legale criticate nu pun în discuție fondul cauzei, ci, pe baza lor, se procedează la autorizarea unor inspecții, a căror desfășurare este guvernată de stabilirea prin lege a anumitor garanții pentru evitarea arbitrarului și protecția drepturilor.

20. Astfel, potrivit art. 40 alin. (5) din lege, oricare ar fi împrejurările, inspecția se desfășoară între orele 8,00 și 18,00 și trebuie efectuată în prezența persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său. Inspecția poate continua și după ora 18,00 numai cu acordul persoanei la care se efectuează inspecția sau al reprezentantului său.

21. Inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței. O copie certificată a acestui ordin și a autorizării judiciare se comunică întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției dispuse. În cazul în care comunicarea nu se poate face fizic reprezentantului legal sau, în lipsa acestuia, oricărui angajat al întreprinderii respective, aceasta se poate efectua și prin telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace care asigură transmiterea textului ordinului și autorizării judiciare, precum și confirmarea expedierii acestuia. În această situație, comunicarea ordinului de inspecție și a documentelor aferente acestuia se socotește îndeplinită la data și ora înscrise pe copia imprimată a confirmării expedierii. În ipoteza în care comunicarea nu se poate face prin niciuna dintre modalitățile prevăzute mai sus, inspectorii de concurență vor proceda la afișarea ordinului de inspecție, a autorizării judiciare și a ordinului de declanșare a investigației la amplasamentul destinat inspecției, întocmind în acest sens un proces-verbal de afișare, în care vor fi indicate data și ora afișării [art. 38 alin. (4) din lege].

22. Totodată, art. 40 alin. (1) din Legea nr. 21/1996 prevede că inspectorii de concurență pot proceda la inspecții doar cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de acesta. O copie certificată a ordinului de inspecție și a autorizației judiciare se comunică obligatoriu persoanei supuse inspecției înainte de începerea acesteia. Întreprinderile au posibilitatea de a ataca încheierea de autorizare dată de instanța judecătorească și ordinele de inspecție emise de Consiliul Concurenței, conform art. 40 alin. (7) și art. 38 alin. (6) din Legea nr. 21/1996, republicată.

23. Astfel, încheierea președintelui Curții de Apel București sau a judecătorului delegat de acesta, prevăzută de art. 40 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, poate fi contestată de partea interesată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 72 de ore. Contestația nu este suspensivă de executare.

24. Ordinul de inspecție care indică obiectul și scopul inspecției, data la care începe și sancțiunile prevăzute la art. 53 și 59 din lege poate fi atacat la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare, prin derogare de la Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere. Soluționarea unor asemenea chestiuni trebuie să fie guvernată de principiul celerității, care ar putea fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității, contradictorialității și a obligativității citării părților. Curtea a observat că dispozițiile legale criticate asigură un just echilibru între interesele părților: pe de o parte, strângerea de informații cu privire la activitatea unei persoane bătute de încălcarea normelor privind concurența loială și, implicit, apărarea interesului public, iar, pe de altă parte, apărarea drepturilor și a libertăților persoanei inspectate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 53 din 17 februarie 2015, precitată).

25. De asemenea, ca o garanție a dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la apărare, deciziile finale adoptate de Consiliul Concurenței prin care se constată încălcarea legii și se

aplică sancțiuni pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, potrivit art. 51 din Legea nr. 21/1996. În fața instanței de judecată, în cadrul dezbaterii pe fond a acțiunii formulate de întreprindere împotriva deciziei Consiliului Concurenței de constatare a încălcării regulilor concurenței, aceasta va fi citată și va avea posibilitatea să administreze, cu încuviințarea instanței de judecată, toate probele considerate utile, pertinente și concludente pentru stabilirea adevărului, inclusiv cu privire la modalitatea efectivă de efectuare a inspecției.

26. În raport cu aceste considerente, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar art. 129 din Legea fundamentală prevede că „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Prin urmare, având în vedere garanțiile pe care Legea concurenței nr. 21/1996 le instituie pentru înlăturarea eventualelor neregularități în efectuarea inspecțiilor și posibilitatea recunoscută părților interesate de a se adresa instanței judecătorești în condițiile art. 38 alin. (6), art. 40 și art. 51 din Legea nr. 21/1996, Curtea constată că prevederile legale supuse controlului nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la un remediu efectiv.

27. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 27 din Constituție privind inviolabilitatea domiciliului, Curtea a analizat în jurisprudența sa, în cadrul controlului de constituționalitate, prevederi legale referitoare la dreptul reprezentanților unor autorități sau instituții publice de a pătrunde în spații aflate în legătură directă sau indirectă cu activitatea profesională a persoanei verificate. Astfel, Curtea s-a pronunțat cu privire la dreptul inspectorilor de muncă de a avea acces liber în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta fără nicio încuviințare și fără nicio avizare (a se vedea Decizia nr. 296 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 10 august 2005). De asemenea, Curtea s-a pronunțat și în ceea ce privește puterile de inspecție ale inspectorilor antifraudă (a se vedea Decizia nr. 334 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 17 august 2017), iar prin Decizia nr. 213 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 7 august 2013, Curtea a statuat constituționalitatea prevederilor legale care instituie puterile de control și investigație ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

28. Curtea a reținut, pe de o parte, că, „în cazul sediilor industriale sau comerciale care nu sunt în același timp și locuri de domiciliu, inviolabilitatea sediului nu este supusă aceluiași reguli ca spațiul în care se desfășoară viața privată a persoanei” și că, prin urmare, autoritățile pot exercita controlul asupra activităților profesionale care se desfășoară în aceste sedii. În consecință, Curtea a reținut că „activitățile pe care Inspecția Muncii le controlează nu țin de sfera privată, ci, dimpotrivă, de cea publică, vizând în mod evident ocrotirea unui interes general” (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 470 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 25 mai 2011, și Decizia nr. 6 din 12 ianuarie 2010, precitată).

29. Pe de altă parte, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 29 mai 2012, pronunțată în Cauza *Bjedov împotriva Croației*, paragraful 57, definiția noțiunii de „domiciliu”, în înțelesul art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu este limitată la locuința care este ocupată de drept sau care a fost stabilită potrivit unei proceduri legale. Astfel, dacă un anume spațiu constituie sau nu „domiciliu”, care atrage protecția

art. 8 paragraful 1 din Convenție, depinde de circumstanțele factuale, precum existența unor legături suficiente și continue cu acel loc specific. Prin urmare, dacă anumite locații trebuie sau nu clasificate drept „domiciliu” este o chestiune de fapt, care nu depinde de legalitatea ocupării acelui loc în temeiul dreptului național.

30. De asemenea, prin Hotărârea din 16 aprilie 2002, pronunțată în Cauza *Societe Colas Est și alții împotriva Franței*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că drepturile garantate de art. 8 al Convenției pot fi interpretate în sensul că includ, pentru o societate, dreptul la respectul sediului său social, al agențiilor sau al localurilor sale profesionale, însă această interpretare se poate face numai în anumite circumstanțe, care se stabilesc de la caz la caz, în speță, ținându-se cont de competența exclusivă a agenților specializați de a aprecia oportunitatea, numărul, durata și amploarea operațiunilor de inspecție.

31. În aceste condiții, Curtea Constituțională a reținut că prevederile art. 38 și 39 din Legea nr. 21/1996 consacră dreptul inspectorului de concurență de a efectua inspecții în spațiile prevăzute la art. 38 din lege, precum și în orice alte spații, inclusiv domiciliul, terenurile sau mijloacele de transport aparținând conducătorilor, administratorilor, directorilor și altor angajați ai operatorilor economici sau asociațiilor de operatori economici supuși investigației, ceea ce poate constitui o ingerință în dreptul la protecție a domiciliului.

32. Potrivit jurisprudenței instanței de contencios constituțional, concretizate, cu titlu de exemplu, prin Decizia nr. 403 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 741 din 28 august 2018, paragrafele 41—43, Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 22 decembrie 2015, paragraful 33, și Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013, Curtea a analizat, prin prisma unui test de proporționalitate, dacă ingerința în dreptul fundamental privind protecția domiciliului este justificată, dacă obiectivul urmărit califică scopul reglementării ca fiind unul legitim și dacă aceasta este rezonabilă în raport cu obiectivul urmărit și nu tinde la transformarea acestui drept în unul iluzoriu/teoretic. Aplicând aceste considerente de principiu, Curtea a constatat că ingerința în dreptul fundamental referitor la protecția domiciliului, în cazul efectuării inspecțiilor în spații precum domiciliul, terenurile sau mijloacele de transport aparținând conducătorilor și altor angajați ai operatorilor economici supuși investigației, îndeplinește condițiile testului de proporționalitate.

33. De asemenea, Curtea a observat că prevederile legale criticate prevăd că inspectorii de concurență pot proceda la acest tip de inspecții doar în baza unui ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței și cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de acesta. În aceste condiții, Curtea a apreciat că amestecul autorităților publice în ceea ce privește dreptul la respectarea domiciliului este conform exigențelor constituționale și convenționale, o asemenea ingerință fiind necesară pentru „bunăstarea economică a țării”, astfel cum prevede art. 8 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceleași argumente sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale privind secretul corespondenței.

34. Referitor la dispozițiile art. 26 din Constituție și ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind respectarea vieții private și de familie, Curtea, prin Decizia nr. 6 din 12 ianuarie 2010, precitată, a reținut că dispozițiile de lege criticate reglementează activități de inspecție ale Consiliului Concurenței, activități ce au ca scop ocrotirea unui interes general și care vizează aspecte ce țin de sfera publică a activității persoanei juridice, iar nu de cea privată.

35. Totodată, nu au putut fi primite susținerile potrivit cărora inspecția realizată de inspectorii de concurență trebuie asimilată noțiunii de „percheziție”, prevăzută de Codul de procedură penală. Astfel, dispozițiile art. 27 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit cărora percheziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege, se referă la instituția reglementată de dispozițiile din Codul de procedură penală, care nu poate fi asimilată cu activitatea de inspecție efectuată de inspectorii de concurență, în temeiul Legii nr. 21/1996, aceasta implicând derularea unor operațiuni administrative premergătoare emiterii deciziei prin care se finalizează cazul investigat.

36. În același timp, dispozițiile art. 40 alin. (6) din Legea nr. 21/1996, prin care s-a stabilit că inventarele și punerile de sigilii se fac conform dispozițiilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, nu conferă inspecției caracterul unei percheziții în materie penală, fiind evident că trimiterea normativă se referă doar la cele două operațiuni și nu vizează inspecția în ansamblul său. A accepta susținerea potrivit căreia, în integralitatea sa, procedura de efectuare a inspecțiilor este cea prevăzută de Codul de procedură penală echivalează cu golirea de conținut a normei cuprinse în art. 40 alin. (6) din Legea nr. 21/1996. Or, în ansamblul reglementărilor privind inspecțiile efectuate de inspectorii de concurență, această normă este de strictă interpretare și, prin urmare, și de strictă aplicare.

37. În fine, Curtea a observat că, astfel cum sunt formulate, prevederile art. 40 din Legea nr. 21/1996 sunt redactate cu rigoare normativă și permit destinatarilor lor să își conformeze conduita. Astfel, termenul în care poate fi atacată încheierea pentru Consiliul Concurenței curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor art. 40 alin. (2) din aceeași lege, iar în ceea ce privește persoana supusă inspecției, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor art. 40 alin. (1) din lege. Prin urmare, Curtea nu a putut reține încălcarea regulilor privind claritatea, precizia și previzibilitatea normelor juridice. În aceste condiții, criticile autoarei excepției privind momentul de la care se calculează termenul de 72 de ore pentru contestarea încheierii prin care este autorizată judiciar efectuarea inspecției se circumscriu exclusiv cadrului de interpretare și aplicare a normelor juridice în situația de fapt dedusă judecării.

38. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

39. Totodată, Curtea reține că art. 51 alin. (1) teza a doua și alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996 prevede: „(1) [...] *Deciziile Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare. [...]*”

(3) *Ordinul privind declanșarea unei investigații, prevăzută de lege, se poate ataca numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația.*”

40. Dispozițiile art. 18 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în forma aplicabilă acțiunii în justiție formulate de autoarea excepției de neconstituționalitate [respectiv înainte de modificările operate prin Legea nr. 252/2017 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004], prevedeau că instanța este competentă să se pronunțe, în afara situațiilor care vizează acțiunile în contencios administrativ introduse de prefect și de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, precum și de orice persoană de drept public vătămată într-un drept sau, după caz, când s-a vătămat un interes legitim, și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării.

41. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, aceasta s-a pronunțat în privința unor recursuri prin care a analizat inclusiv nelegalitatea obținerii și utilizării probelor ca urmare a inspecțiilor efectuate de inspectorii Consiliului Concurenței [a se vedea deciziile nr. 2.714 și nr. 2.715 din 9 iulie 2015 și nr. 1.367 din 22 aprilie 2016]. În acele decizii, Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că susținerile recurentelor erau neîntemeiate

în privința legalității obținerii și utilizării probelor. Așadar, potrivit Legii nr. 554/2004, legalitatea obținerii și utilizării probelor poate fi analizată de instanța judecătorească, potrivit prevederilor legale în vigoare.

42. În concluzie, legislația României oferă toate garanțiile procedurale și legale pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale societăților care fac obiectul unor inspecții din partea Consiliului Concurenței.

43. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Kronospan Sebeș — S.A. din Sebeș, județul Alba, în Dosarul nr. 1.143/2/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 38—40 din Legea concurenței nr. 21/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 522

din 24 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

cuprinsul dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală este un termen peremptoriu, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.870/338/2016/a1.1, **Judecătoria Zărnești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară cu ocazia verificării, potrivit dispozițiilor art. 207 alin. (1)—(5) din Codul de procedură penală, a legalității și temeiniciei măsurii preventive dispuse în cursul urmăririi penale față de unul din inculpații trimiși în judecată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate judecătorul de cameră preliminară, autor al excepției, susține, în esență, că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală încalcă principiile constituționale privind statul de drept, dreptul la apărare și înfăptuirea justiției, întrucât termenul — de cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei măsurii preventive — prevăzut de dispozițiile de lege criticate este considerat în mod uzual un termen de recomandare, iar nerespectarea sa este lipsită de sancțiuni. Or, nerespectarea acestui termen poate conduce la o consultare pe fugă a dosarului atât de către avocatul inculpatului, cât și de către judecător, ceea ce echivalează cu o apărare derizorie a inculpatului și cu

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 2.870/338/2016/a1.1 al Judecătoriai Zărnești și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.381D/2017.

2. La apelul nominal lipsește partea Robert Emanuel Luca, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Invocă în acest sens Decizia nr. 16 din 17 septembrie 2018, pronunțată în recurs în interesul legii, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că termenul „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia” din

înfăptuirea unui act de justiție defectuos. Așadar, apreciază că intervalul de timp rămas la dispoziție în vederea soluționării propunerii de menținere a măsurii preventive poate fi insuficient pentru pregătirea unei apărări efective, pentru studierea cauzei de către judecătorul de cameră preliminară și pentru derularea ședinței de judecată. De asemenea, face o analiză a jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, și anume a deciziilor nr. 251 din 5 mai 2016 și nr. 276 din 10 mai 2016, în care Curtea a folosit toate argumentele pentru declararea ca neconstituțional a textului art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, evitând însă admiterea excepției de neconstituționalitate, pe motiv că ar exista o practică unitară în sensul unei interpretări conforme cu Legea fundamentală a normei criticate. Mai arată că Decizia nr. 276 din 10 mai 2016 cuprinde un raționament inexact, întrucât Curtea Constituțională a reținut că nerespectarea termenului de 5 zile prevăzut în cuprinsul dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului supus măsurii preventive, așa încât sunt incidente prevederile art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea organelor judiciare competente din exercițiul dreptului de a proceda la menținerea măsurii preventive în cauză și nulitatea absolută a actului făcut peste termen. Observă însă că sfera nulităților absolute este stabilită expres de dispozițiile art. 281 din Codul de procedură penală, iar încălcarea unui termen peremptoriu nu este enumerată printre cazurile de nulitate absolută. Prin urmare, *de lege lata*, unica sancțiune ce ar putea fi incidentă într-o atare situație este nulitatea relativă, în cazul căreia, de altfel, este necesară analiza existenței unei vătămări procesuale.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. Invocă în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 145 din 17 martie 2016, nr. 251 din 5 mai 2016, nr. 276 din 10 mai 2016 și nr. 698 din 29 noiembrie 2016.

8. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere transmis Curții Constituționale și reținut în deciziile nr. 145 din 17 martie 2016, nr. 251 din 5 mai 2016, nr. 276 din 10 mai 2016, nr. 698 din 29 noiembrie 2016 și nr. 155 din 14 martie 2017, în sensul că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „*cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia*” atrage incidența prevederilor art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Când procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă, rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează*

judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia.”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, judecătorul de cameră preliminară, autor al excepției, invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, Curtea a statuat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, fiind inadmisibilă (paragraful 19).

14. Prin decizia mai sus menționată Curtea a reținut că trimiterea de către procuror la instanța competentă a rechizitoriului, împreună cu dosarul cauzei, declanșează procedura de cameră preliminară. În cazul în care inculpatul trimis în judecată se află, la momentul sesizării instanței, sub puterea unei măsuri preventive dispuse în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară, primind dosarul, are obligația ca, din oficiu, fără a exista vreo cerere din partea procurorului sau a inculpatului, să procedeze la verificarea — cu respectarea procedurii reglementate de art. 207 din Codul de procedură penală — a legalității și temeiniciei măsurii preventive căreia îi este supus inculpatul, indiferent de felul acesteia (control judiciar, control judiciar pe cauțiune, arest la domiciliu sau arestare preventivă), și să decidă dacă se impune sau nu ca măsura preventivă să fie menținută. În acest scop, rechizitoriul cuprinde, în mod obligatoriu, date referitoare la măsurile preventive luate în cursul urmăririi penale, așa cum rezultă din dispozițiile art. 328 alin. (1) raportate la art. 286 alin. (2) lit. e) teza finală din Codul de procedură penală. Rechizitoriul poate să cuprindă, potrivit art. 330 din Codul de procedură penală, și propunerea de luare, menținere, revocare sau de înlocuire a unei măsuri preventive. Acest text se referă la dreptul procurorului de a formula cereri în legătură cu măsurile preventive, cereri pe care le poate face fie prin rechizitoriul, odată cu sesizarea instanței, fie ulterior, în cursul procedurii de cameră preliminară. Dreptul procurorului de a formula astfel de cereri nu trebuie însă confundat cu sesizarea din oficiu în baza căreia judecătorul de cameră preliminară verifică, potrivit art. 207 alin. (2) din Codul de procedură penală, legalitatea și temeinicia măsurii preventive (paragraful 14).

15. De asemenea, Curtea a reținut că, atunci când inculpatul trimis în judecată este supus unei măsuri preventive, sesizarea instanței competente trebuie făcută de procuror, conform art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei măsurii preventive, iar judecătorul de cameră preliminară trebuie să verifice, din oficiu, legalitatea și temeinicia măsurii preventive în termen de 3 zile de la înregistrarea dosarului și înainte de expirarea duratei acesteia, potrivit art. 207 alin. (2) din Codul de procedură penală. Așadar, prin intermediul dispozițiilor de lege menționate, sunt stabilite termene atât pentru procuror — un termen în interiorul căruia să înainteze rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, către judecătorul de cameră preliminară, astfel încât acesta să aibă timpul necesar și suficient pentru a face aceste verificări anterior expirării duratei măsurii preventive —, cât și pentru judecătorul de cameră preliminară (paragraful 15).

16. Cu privire la un termen regresiv similar celui prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat

că dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Prin această decizie Curtea a reținut că, potrivit art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depune la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia. Alin. (2) al art. 235 din Codul de procedură penală — în prima și ultima teză — stabilește că judecătorul de drepturi și libertăți fixează termen pentru soluționarea propunerii de prelungire a arestării preventive înainte de expirarea duratei măsurii, iar avocatul inculpatului este încunoștințat și i se acordă, la cerere, posibilitatea de a studia dosarul cauzei. În ceea ce privește natura juridică a termenului regresiv reglementat de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală (art. 159 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968) și consecințele nerespectării acestuia, Curtea a observat că practica judiciară cvasiunanimă a calificat termenul de minimum 5 zile de sesizare a instanței pentru prelungirea arestării preventive ca fiind un termen de recomandare. Ținând cont de faptul că rațiunea termenului de depunere a propunerii de prelungire a duratei arestării preventive este aceea de a asigura respectarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat și de a elimina arbitrarul în ceea ce privește dispunerea prelungirii măsurii privative de libertate, Curtea a constatat că acest termen are natura juridică a unui termen peremptoriu, aceasta fiind singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor procesual penale criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare și cu dispozițiile constituționale privind înfăptuirea justiției. Curtea a concluzionat că nerespectarea termenului de depunere a propunerii de prelungire a arestării preventive la judecătorul de drepturi și libertăți „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat, așa încât sunt incidente normele procesual penale ale art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea procurorului din exercițiul dreptului de a depune propunerea de prelungire a duratei arestului preventiv și nulitatea absolută a actului făcut peste termen (paragrafele 19, 21, 48 și 49).

17. Prin Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, citată anterior, Curtea a constatat că termenul prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală are aceeași natură juridică cu cel stabilit de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind un termen peremptoriu, dar, spre deosebire de situația avută în vedere la pronunțarea Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015 — când instanța de contencios constituțional a intervenit pe fondul unei practici judiciare cvasiunanime și de

durată, aparținând inclusiv Înaltei Curți de Casație și Justiție, practică judiciară care a dat textului valențe neconstituționale —, în cazul termenului stabilit de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală nu se poate vorbi de o atare interpretare a dispozițiilor de lege criticate, interpretare care să fie, în același timp, ulterioară publicării deciziei mai sus menționate. Prin urmare, instanța de contencios constituțional a reținut că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, care pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, este inadmisibilă (paragraful 19).

18. Distinct de cele arătate mai sus, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt clare, precise și previzibile, îndeplinind condițiile referitoare la calitatea legii, și că nerespectarea termenului de 5 zile prevăzut în cuprinsul acestora este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului supus măsurii preventive, așa încât sunt incidente prevederile art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea organelor judiciare competente din exercițiul dreptului de a proceda la menținerea măsurii preventive în cauză și nulitatea absolută a actului făcut peste termen (paragraful 18).

19. În același sens sunt și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, Decizia nr. 729 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 23 februarie 2017, Decizia nr. 155 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 22 mai 2017, și Decizia nr. 344 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 28 august 2018. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. De altfel, prin Decizia nr. 16 din 17 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 2 noiembrie 2018, pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție — în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală — a statuat că termenul „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia” este un termen peremptoriu, iar încălcarea sa atrage decăderea procurorului din dreptul de a formula cereri privind măsurile preventive și nulitatea actului făcut în acest sens peste termen, precum și imposibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a verifica din oficiu legalitatea și temeinicia măsurii preventive înainte de expirarea duratei acesteia.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 2.870/338/2016/a.1.1 al Judecătoriei Zărnești. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Zărnești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

RAPORT

în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Pirat în anul 2018

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—21.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Pirat în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 12 alin. (1) și art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 23 octombrie 2019.
Nr. 24.506.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

RAPORT

în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Național Țărănesc Maniu Mihalache în anul 2018

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—24.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Național Țărănesc Maniu Mihalache în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 24 octombrie 2019.
Nr. 24.930.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

RAPORT

în urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Forța Românească în anul 2018

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—25.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Forța Românească în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 25 octombrie 2019.
Nr. 25.021.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Poporului în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—28.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Poporului în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 28 octombrie 2019.
Nr. 25.269.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Agricultorilor din România în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—25.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Agricultorilor din România în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 29 octombrie 2019.
Nr. 25.473.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Forța Națională în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—30.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Forța Națională în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor depuse la Autoritatea Electorală Permanentă de către reprezentantul partidului s-a constatat că formațiunea politică nu se află în posesia documentelor solicitate, întrucât domnul Popescu Viorel, cel care a avut calitatea de președinte interimar pentru perioada 11.04.2016—14.10.2018, a refuzat să predea partidului documentele pe care le-a gestionat.

Având în vedere că pe rolul instanței de judecată se află în derulare cauza având ca obiect restituirea de către fosta conducere a documentelor ce fac obiectul verificării de către Autoritatea Electorală Permanentă a legalității veniturilor și cheltuielilor Partidului Forța Națională, echipa de control a propus suspendarea controlului până la soluționarea cauzei.

București, 31 octombrie 2019.
Nr. 25.714.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Fapta în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—30.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Fapta în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 31 octombrie 2019.
Nr. 25.717.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Diasporei Creștin Democrat în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—31.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Diasporei Creștin Democrat în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 31 octombrie 2019.
Nr. 25.786.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Național Agrar în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—4.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Național Agrar în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (2) și (4), art. 13 alin. (1), art. 51 alin. (2), art. 60 alin. (3) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 4 noiembrie 2019.

Nr. 26.162.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Mișcarea Verzilor-Democrați Agrarieni în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—6.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Mișcarea Verzilor-Democrați Agrarieni în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 7 noiembrie 2019.

Nr. 26.621.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Romilor Democrați — PRD în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—6.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Romilor Democrați — PRD în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 7 noiembrie 2019.

Nr. 26.622.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului „Uniunea pentru Codlea” — (UPC) în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—7.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul „Uniunea pentru Codlea” — (UPC) în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 7 noiembrie 2019.

Nr. 26.677.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Unității Sociale din România în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—6.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Unității Sociale din România în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 7 noiembrie 2019.

Nr. 26.678.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Mândri că Suntem Arădeni în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—13.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Mândri că Suntem Arădeni în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 13 noiembrie 2019.

Nr. 27.416.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Renașterea Românească în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—13.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind sursele de finanțare și cheltuielile înregistrate de Partidul Renașterea Românească în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4) și ale art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 13 noiembrie 2019.

Nr. 27.423.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**În urma verificării respectării prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile Partidului Gălățenilor în anul 2018**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019 aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—18.11.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Gălățenilor în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că formațiunea politică nu a declarat venituri și cheltuieli pentru anul 2018.

În urma controlului efectuat s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 12 alin. (1), art. 43 alin. (4) și art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 19 noiembrie 2019.

Nr. 27.761.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

